

Typy wymagań konotacyjnych polskich leksemów i form

Anna Kozłowska

Uniwersytet Kardynała Stefana Wyszyńskiego

1 Wymagania leksemów

2 Wymagania form wyrazowych w tekście

Leksemy wymagające różnego typu fraz podrzędnych

1. Czasowniki.

PRZYKŁAD: PRZENOSIĆ – NP1 NP4 PrNP (z *salonu*) PrNP (*do sypialni*)

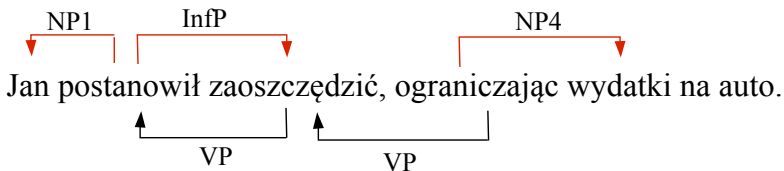
2. Niektóre rzeczowniki (relacyjne; pochodzące od czasowników i przymiotników).

PRZYKŁAD: WIARA – NP2 PrNP

3. Niektóre przymiotniki (relacyjne; w stopniu wyższym i najwyższym; odczasownikowe).

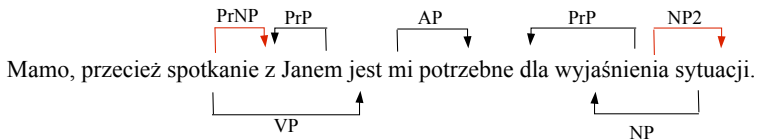
PRZYKŁAD: MŁODSZY – PrNP

Wymagania konotacyjne form czasownikowych

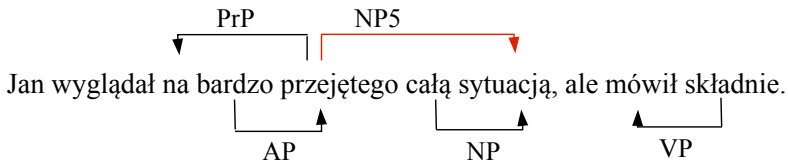
Formy czasowników konotują swoje podrzędniki; formy bezokolicznika i imiesłowu przysłówkowego konotują swoje nadrzędniki (najczęściej VP, w przypadku bezokolicznika czasem także spójniki typu *by*, *żeby*, *aby*, *gdyby*, np. *Wyszedł, żeby nie wybuchnąć*).

Wymagania konotacyjne form rzeczownikowych

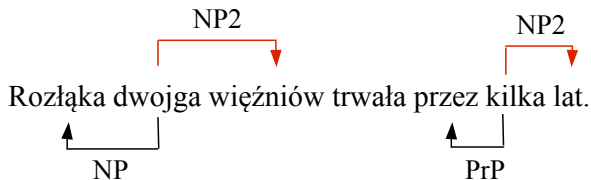
Formy rzeczownikowe tych leksemów, które mają wymagania systemowe, konotują swoje podrzędniki; forma mianownika konotuje VP, a forma w przypadku zależnym – swój nadrzędnik (VP, NP, AP, NumP lub PrP); wołacz ma konotację pustą.

Wymagania konotacyjne form przymiotnikowych

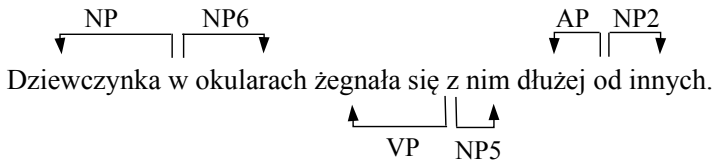
Formy przymiotnikowe tych leksemów, które mają wymagania systemowe, konotują swoje podrzędniki; wszystkie formy przymiotnikowe konotują swoje nadrzędniki: nieprzysłówkowa forma przymiotnika – NP, VP (*Jan jest dobry.*) lub PrP, a forma przysłówkowa – VP lub AP.

Wymagania konotacyjne form liczebnikowych

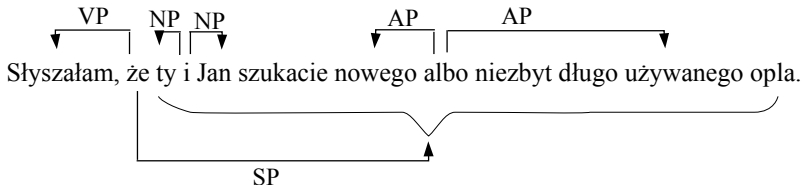
Formy liczebnikowe konotują – jako podrzędniki – NPco; jako nadrzędniki – VP, NP, PrP lub AP.

Wymagania konotacyjne form przyimkowych

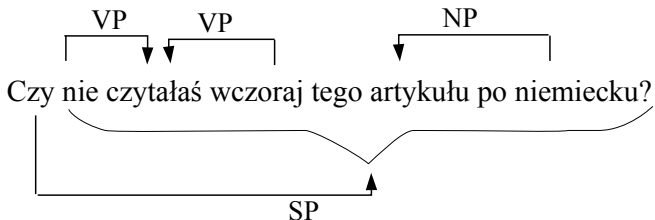
Formy leksemów przyimkowych konotują swoje współskładniki (NPco) oraz nadrzędniki (VP, NP, AP, NumP, np. *dwoje z nich*).

Wymagania konotacyjne form spójnikowych

Formy leksemów spójnikowych konotują albo swoje współskładniki – dwie frazy równorzędne dystrybucyjnie, albo frazę zdaniową właściwą (jako współskładnik) oraz nadrzędnik całej frazy zdaniowej; tzw. zaimki względne mają takie same wymagania jak spójniki podrzędne.

Wymagania konotacyjne form partykuło-przysłówek

Formy partykuło-przysłówek konotują swoje nadrzędniki (VP, AP, NP, AdvP, NumP); *bynajmniej* konotuje formę *nie*; tzw. partykuły pytajne (a także tzw. zaimki pytajne) konotują frazę zdaniową właściwą.

Wymagania konotacyjne form wykrzyknikowych

Cholera, że też ja muszę to przyswoić!

Formy wykrzykników mają KONOTACJĘ PUSTĄ.

Dziękuję za uwagę :)

Temat następnego wykładu:
SCHEMATY ZDANIOWE POLSZCZYZNY.
Zapraszam!